

UCHWAŁA NR LXV/379/2014
RADY MIEJSKIEJ W OKONKU
z dnia 25 września 2014 r.

w sprawie przekazania Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Poznaniu skargi Wojewody Wielkopolskiego na uchwałę Rady Miejskiej w Okonku w sprawie ustanowienia wieloletniego programu osłonowego dla rodzin wielodzietnych w zakresie wsparcia w opłatach za gospodarowanie odpadami komunalnymi na lata 2014-2015.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (j.t. Dz. U. z 2013 roku, poz. 594 ze zm.), art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (j.t. Dz. U. z 2012 roku, poz. 270 ze zm.), Rada Miejska w Okonku uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Przekazać Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Poznaniu skargę Wojewody Wielkopolskiego na uchwałę Nr LXI/348/2014 Rady Miejskiej w Okonku z dnia 27 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia wieloletniego programu osłonowego dla rodzin wielodzietnych w zakresie wsparcia w opłatach za gospodarowanie odpadami komunalnymi na lata 2014-2015.

2. Treść odpowiedzi na skargę stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Upoważnia się Burmistrza Okonka do:

1. Przekazania skargi wraz z odpowiedzią na skargę Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Poznaniu.
2. Występowania w tej sprawie w imieniu Rady Miejskiej w Okonku przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Poznaniu i Naczelnym Sądem Administracyjnym.
3. Udzielania pełnomocnictwa procesowego do reprezentowania Rady Miejskiej w Okonku osobom posiadającym uprawnienia radcy prawnego lub adwokata.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**WICEPRZEWODNICZĄCA
RADY MIEJSKIEJ**

Małgorzata Marlewska

UZASADNIENIE
DO UCHWAŁY NR LXV/379/2014
RADY MIEJSKIEJ W OKONKU
z dnia 25 września 2014 r.

w sprawie przekazania Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Poznaniu skargi Wojewody Wielkopolskiego na uchwałę Rady Miejskiej w Okonku w sprawie ustanowienia wieloletniego programu osłonowego dla rodzin wielodzietnych w zakresie wsparcia w opłatach za gospodarowanie odpadami komunalnymi na lata 2014-2015.

Wojewoda Wielkopolski jako organ nadzorczy złożył na podstawie art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz. U. z 2013 roku, poz. 594 ze zm.) skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu na uchwałę Rady Miejskiej w Okonku Nr LXI/348/2014 Rady Miejskiej w Okonku z dnia 27 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia wieloletniego programu osłonowego dla rodzin wielodzietnych w zakresie wsparcia w opłatach za gospodarowanie odpadami komunalnymi na lata 2014-2015.

Na podstawie przepisu z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, organ za pośrednictwem którego wnosi się skargę do sądu administracyjnego, przekazuje tę skargę do sądu wraz z odpowiedzią.

Uwzględniając, że skarga Wojewody dotyczy uchwały Rady Miejskiej w Okonku, to do Rady należy kompetencja podjęcia, także w formie uchwały, decyzji o uwzględnieniu skargi albo skierowaniu jej do rozstrzygnięcia przed sądem, co wymaga odpowiedzi na skargę.

Niniejsza uchwała stanowi ponadto upoważnienie Burmistrza Okonka do przekazania Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Poznaniu ww. skargi wraz z odpowiedzią, a także do występowania w tej sprawie w imieniu Rady Miejskiej w Okonku przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Poznaniu i Naczelnym Sądem Administracyjnym.

Na mocy niniejszej uchwały Burmistrz Okonka może także udzielić pełnomocnictwa procesowego osobom posiadającym uprawnienia radcy prawnego lub adwokata do reprezentowania Rady Miejskiej w Okonku przed ww. Sądami.

WICEPRZEWODNICZĄCA
RADY MIEJSKIEJ

Małgorzata Marlewska

Załącznik
do uchwały Nr LXV/379/2014
Rady Miejskiej w Okonku
z dnia 25 września 2014 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny
ul. Niepodległości 11
64-904 Okonek
tel. (067) 266 39 02
fax (067) 266 39 70
KRP 767-165-76-63, REGON 14275128X

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu
ul. Ratajczaka 10/12; 61-713 Poznań

Skarżący: Wojewoda Wielkopolski
Aleja Niepodległości 16/18
61-713 Poznań

Organ: Rada Miejska w Okonku
ul. Niepodległości 53
64-965 Okonek

Odpowiedź na skargę

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, w załączeniu przekazuje się skargę Wojewody Wielkopolskiego na uchwałę Nr LXI/348/2014 Rady Miejskiej w Okonku z dnia 27 maja 2014 r. w sprawie w sprawie ustanowienia wieloletniego programu osłonowego dla rodzin wielodzietnych w zakresie wsparcia w opłatach za gospodarowanie odpadami komunalnymi na lata 2014-2015.

Organ wnosi o:

1. Oddalenie skargi.
2. Zasądzenie od Skarżącego na rzecz Organu kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadnienie

Skarżący skargą z dnia 25 sierpnia 2014 r. nr KN- I.0552.20.2014.21 wniósł do Sądu o stwierdzenie nieważności uchwały Nr LXI/ 348/2014 Rady Miejskiej w Okonku z dnia 27 maja 2014r. w sprawie ustanowienia wieloletniego programu osłonowego dla rodzin wielodzietnych zakresie wsparcia w opłatach za gospodarowanie odpadami komunalnymi na lata 2014-2015.

Zdaniem Skarżącego przedmiotowa uchwała będąca programem z zakresu pomocy społecznej nie jest aktem prawa miejscowego, albowiem nie jest aktem powszechnie obowiązującym, gdyż nie zawiera norm o charakterze abstrakcyjnym i generalnym, wywierającym skutki zewnętrzne, ogłoszonym w przepisany sposób. W ocenie Skarżącego przedmiotowa uchwała nie ma charakteru normatywnego, lecz wykazuje cechy aktu kierownictwa wewnętrznego, a jego adresatami są określone pewnym wyróżnikiem osoby (rodziny na utrzymaniu , której pozostaje minimum troje dzieci w wieku do 18 roku życia albo 24 roku życia jeżeli kontynuuje naukę i posiada orzeczenie o niepełnosprawności).

Zdaniem Skarżącego zapis § 3 uchwały, który stanowi, że uchwała wchodzi w życie

po upływie czternastu dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego, narusza art. 13 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172 ze zm.).

Ze stanowiskiem Skarżącego nie można się zgodzić.

Zgodnie z utrwalonym poglądem judykatury uchwała podjęta przez radę gminy będzie aktem prawa miejscowego, jeżeli będzie to akt normatywny, zawierający normy abstrakcyjne i generalne.

Charakter normatywny aktu oznacza, że akt taki musi wyznaczać adresatom pewien sposób zachowania się, np. mogą to być zakazy, nakazy lub uprawnienia.

Z kolei generalny charakter mają te normy, które określają adresata poprzez wskazanie cech, nie zaś poprzez wymienienie z imienia (nazwy). Generalny charakter może też dotyczyć odniesienia do nazw instytucji, władz publicznych, a więc do nazw generalnych szczególnego rodzaju. Abstrakcyjność normy wyraża się natomiast w tym, że nakazywane, zakazywane albo dozwolone postępowanie ma mieć miejsce w pewnych, z reguły powtarzalnych okolicznościach, nie zaś w jednej konkretnej sytuacji. Ponadto akty prawa miejscowego mają charakter powszechny. Adresatami tych aktów mogą być zarówno wszystkie podmioty, jak też niektóre ich kategorie.

Aktem prawa miejscowego jest akt, którego adresatem jest szeroki krąg podmiotów (które mogą być jednak w jakiś sposób określone) oraz został wydany na podstawie i w granicach upoważnienia ustawowego. Przy czym istnienie upoważnienia ustawowego do wydania aktu nie oznacza konieczności jednoznacznego stwierdzenia w przepisie rangi ustawowej, że uchwała rady gminy stanowi akt prawa miejscowego.

Ponadto akty ustrojowe dzielą się na akty o charakterze wewnętrznym oraz powszechnie obowiązującym. Tylko te ostatnie mogą być aktami prawa miejscowego. Przepisy adresowane wyłącznie do kręgu podmiotów organizacyjnie podporządkowanych, określające wyłącznie organizację urzędów i instytucji gminnych oraz ustalające zasady zarządu mieniem gminnym, należy zaliczyć do kategorii aktów prawa wewnętrznego obowiązującego (wyrok NSA w Warszawie z dnia 11 stycznia 2012 r. sygn. akt II OSK 1922/11).

Podobne stanowisko zaprezentował Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 18 lipca 2006 r. sygn. akt I OSK 669/06, LEX 275445. Sąd wskazał, że dla kwalifikacji danego aktu jako aktu prawa miejscowego znaczenie decydujące ma charakter norm prawnych i kształtowanie przez te normy sytuacji prawnej adresatów.

W przypadku bowiem uznania, że uchwała zawiera przynajmniej jedną normę postępowania o charakterze generalnym i abstrakcyjnym jest ona aktem prawa miejscowego, który zgodnie z art. 42 u.s.g. w związku z art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych podlega obowiązkowej publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym.

Odnosnie programu uchwalonego przez radę gminy w formie uchwały, stanowiącego akt prawa miejscowego wypowiedział się NSA w wyroku z dnia 13 marca 2013 r. sygn. akt II OSK 37/13, wyjaśniając co następuje: „Akty planowania mają zróżnicowany charakter prawny. Najczęściej, choć nie zawsze, akty planowania mają charakter aktów prawa wewnętrznego. Niektóre akty planowania są ustawowo wprost określone jako akty prawa miejscowego, czasem taki charakter danego aktu należy wyprowadzić w drodze wykładni. Do istotnych cech aktów planowania należy zaliczyć to, że w ich treści obok postanowień o generalno-abstrakcyjnym charakterze znajdują się postanowienia o charakterze indywidualno-konkretnym. Okoliczność, że określony program (akt planowania) uchwalany przez radę gminy zawiera postanowienia jednostkowe i konkretne sama przez się nie pozbawia takiego aktu charakteru aktu prawa

miejscowego. W orzecznictwie sądów administracyjnych utrwalone jest stanowisko, że wystarczy aby choć jedno postanowienie uchwały miało charakter generalno-abstrakcyjny by cały akt miał przymiot aktu prawa miejscowego. Nie ma zatem racji skarżący wywodząc, że zamieszczenie w treści uchwały w sprawie określenia programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi postanowień o konkretnym charakterze, wskazujących indywidualnie oznaczone podmioty jako zobowiązane do realizowania określonych zadań, pozbawi przedmiotową uchwałę charakteru aktu prawa miejscowego”.

Odnosząc powyższe ustalenia do przedmiotowej sprawy, należy stwierdzić, że niniejsza uchwała zawiera normę prawa ustanowioną na podstawie delegacji ustawowej, przyznającą uprawnienia dla określonego kręgu podmiotów zewnętrznych w stosunku do struktur organizacyjnych gminy, tj. rodzinom wielodzietnym a więc takim na utrzymaniu, których pozostaje minimum troje dzieci w wieku do 18 roku życia albo 24 roku życia, jeżeli kontynuuje naukę i posiada orzeczenie o niepełnosprawności, zamieszkałych na terenie gminy Okonek, które zobowiązane są do ponoszenia opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi na terenie Gminy i nie mają zaległości w opłatach z tego tytułu, mogą uzyskać wsparcie w formie zasiłku celowego w wysokości do 100% ostatnio uiszczonej kwoty z tytułu opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Norma ta zawarta jest w § 1 i § 2 załącznika do uchwały.

Norma ta ma charakter generalny, bowiem nie odnosi się do znanego adresata, lecz pewnego kręgu nieoznaczonych podmiotów charakteryzujących się istotnymi cechami wspólnymi- wielodzietnością, zamieszkiwaniem na terenie Gminy, brakiem zaległości w opłacaniu opłaty za gospodarowanie odpadami i niskimi dochodami- nie przekraczającymi kryterium dochodowe z ustawy o pomocy społecznej. Ten ostatni element wynika z § 3 załącznika do uchwały.

Zapisy uchwały - załącznika i zawarta w nim norma ma charakter abstrakcyjny, ponieważ może mieć wielokrotne zastosowanie w sytuacji opisanej w tej normie (hipotezie) a nie w jednej konkretnej sytuacji.

Z tego względu zapisy przedmiotowej uchwały (załącznika) zawierają normy o wskazanym wyżej charakterze i wobec tego uchwała je zawierająca powinna zostać opublikowana i wejść w życie w sposób opisany w ustawie z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (j.t. Dz. U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172 ze zm.) a więc w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego i wejść w życie po 14 dniach od opublikowania - stosownie do § 3 uchwały.

Sądy administracyjne sprawują kontrolę w zakresie zgodności uchwał rad gminy z prawem i z dostępnych orzeczeń można wysnuć wniosek, że co do zasady wyraziły pogląd o dopuszczalności podjęcia i zgodności z prawem uchwały podjętej na podstawie art. 17 ust. 2 pkt 4 w związku z art. 110 ust. 10 ustawy o pomocy społecznej, zawierającej program osłonowy dla rodzin wielodzietnych w zakresie wsparcia tych rodzin w opłatach za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz że uchwały te zawierają zapisy o charakterze normatywnym, generalnym i abstrakcyjnym, skierowane do podmiotów zewnętrznych w stosunku do struktur jednostki samorządu terytorialnego.

Taki pogląd wyraził, np. NSA w wyroku z 27 kwietnia 2007 r. sygn. akt I OSK 1240/ 2006, NSA w wyroku z 2 lipca 2014 r. sygn. akt I OSK 1054/ 14, WSA w Warszawie z 22 kwietnia 2014 r. sygn. akt IV SA/ Wa 827/14, WSA w Gliwicach w wyroku z dnia 26 lutego 2014r. sygn. akt I SA/ Gl 1627/ 13.

Należy podkreślić, że przedmiotowa uchwała jest realizacją i konkretyzacją konstytucyjnej zasady ochrony rodziny ze szczególnym uwzględnieniem rodzin znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej i społecznej, zwłaszcza rodzin wielodzietnych, która została zapisana w art. 71 ust.

1 Konstytucji RP.

Adresowanie tej pomocy do kręgu podmiotów, które charakteryzują się pewną istotną cechą wspólną - w niniejszej sprawie wielodzietnością, niskimi dochodami i uiszczaniem opłat za gospodarowanie odpadami, w ocenie Rady nie stanowi naruszenia zasady równości wobec prawa, zawartej w art. 32 Konstytucji RP.

Podobnie WSA w Opolu w wyroku z dnia 17 września 2007r. sygn. akt II SA / Op 308/ 07, WSA w Warszawie w wyroku z dnia 20 lipca 2005r. sygn. akt VI/ Wa 616/ 05, oraz Sądy we wcześniej przytoczonych wyrokach.

Wprawdzie Skarżący nie postawił w niniejszej skardze zarzutu narusza art. 6h ust. 4 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2012 r. poz. 391, z późn. zm.), ale Organ z ostrożności procesowej podnosi, że przedmiotowa uchwała została podjęta w ramach ustawy o pomocy społecznej a więc na niezależnej od art. 6h ust. 4 ww. ustawy podstawie prawnej a środki na realizację programu pochodzą będą ze środków własnych Gminy przeznaczonych na pomoc społeczną.

WSA w Warszawie w wyroku z dnia 6 czerwca 2014 r. sygn. akt IV SA/ Wa 827/14 stwierdził, że „stosownie do art. 17 ust. 2 pkt 4 u.p.s.- do kompetencji gminy należy również podejmowanie innych zadań z zakresu pomocy społecznej wynikających z rozeznaczonych potrzeb gminy, w tym tworzenie i realizacja programów osłonowych. Wykładnia gramatyczna art. 17 ust. 2 pkt 4 u.p.s. nie pozostawia zatem żadnych wątpliwości co do tego, że zadania wymienione w tym przepisie są nadobowiązkowe, bowiem tworzenie i realizacja programów osłonowych nie wynika z nakazu ustawodawcy, lecz "z rozeznaczonych potrzeb gminy". Opracowanie i kierowanie do wdrożenia lokalnych programów pomocy społecznej, o których mowa w art. 110 ust. 10 u.p.s. jest fakultatywne, a nie obligatoryjne. Wynika to z użycia zwrotu "Rada gminy, biorąc pod uwagę potrzeby, o których mowa w ust. 9".

Jak wynika z treści skargi, w ocenie skarżącego wskazane wyżej przepisy nie uprawniają Rady Miejskiej w B. do przyjęcia programu, polegającego na przejęciu przez Gminę B. wydatków osób uprawnionych z tytułu opłat za odbiór segregowanych odpadów komunalnych (§ 1 ust. 2 Programu). W § 3 Programu ustalono, iż podmiotem realizującym Program jest Środowiskowy Ośrodek Pomocy Społecznej w B., zaś wielkość dotacji celowej dla Środowiskowego Ośrodka Pomocy Społecznej w B., niezbędnej do realizacji w kolejnym roku Programu osłonowego będzie określana na podstawie prognozy potrzeb, sporządzonej przez Dyrektora Środowiskowego Ośrodka Pomocy Społecznej w B.

W ocenie skarżącego regulacja przyjęta przez Radę Miejską w B. w sposób istotny narusza art. 6k ust. 4 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2012 r. poz. 391, z późn. zm.), zwanej dalej ustawą. Stosownie do przywołanego przepisu ustawy, rada gminy określając warunki opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi zgodnie z przyjętą metodą, o której mowa w art. 6j ust. 1 i 2 ustawy, może różnicować stawki opłat, wprowadzać zwolnienia przedmiotowe, ustanawiać dopłaty dla właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy, spełniających ustalone przez nią kryteria lub określić szczegółowo zasady ustalania tych opłat. W polskim systemie prawnym istnieje zatem przepis szczególny uprawniający radę gminy do ustanawiania dopłat dla właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy. Wprowadzenie programu osłonowego w miejsce uchwały podejmowanej na mocy art. 6k ust. 4 ustawy, w ocenie skarżącego skutkuje działaniem z ominięciem przepisów prawa.

Odnosząc się do powyższego zarzutu należy wskazać, iż w ocenie Sądu nie zasługuje on na uwzględnienie. Przede wszystkim podkreślić należy, że Trybunał Konstytucyjny wyrokiem

z dnia 28 listopada 2013r. Sygn. akt K 17/12, orzekł o niezgodności art. 6k ust. 4 w zakresie w jakim upoważnia radę gminy do wprowadzenia zwolnienia przedmiotowego oraz dopłat dla właścicieli nieruchomości z art. 168 w zw. z art. 217 Konstytucji, wskazując, że ustawodawca nie określił zasad na jakich te zwolnienia mają być wprowadzone przez radę gminy. Tym samym argumentacja strony skarżącej, iż w polskim systemie prawnym istnieje przepis szczególny uprawniający radę gminy do ustanawiania dopłat dla właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy nie może zostać uwzględniona.

Rozpoznając przedmiotową sprawę Sąd uznał także, że powołane w zaskarżonej uchwale przepisy ustawy o pomocy społecznej jako zadanie własne gminy uprawniają ją - przy uwzględnieniu dokonanego uprzednio rozeznania co do potrzeb gminy - do tworzenia i realizacji programów osłonowych skierowanych dla mieszkańców (wszystkich albo wybranych grup). Tym samym gmina, dostrzegając potrzebę wprowadzenia do systemu pomocy społecznej także świadczeń polegających na zapłacie ze środków pozostających w dyspozycji Dyrektora ŚOPS w B. (środków własnych Gminy) za osoby najuboższe opłat pobieranych z tytułu odbierania przez Gminę odpadów komunalnych, może to realizować na zasadach określonych w ustawie o pomocy społecznej, co w ocenie Sądu nie narusza, ani nie koliduje z unormowaniami wynikającymi z ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Jak słusznie wskazuje bowiem organ ze stanowiskiem Wojewody o derogowaniu przez ustawodawcę art. 110 ust. 10 u.p.s., w zakresie, w którym pozwala na wprowadzanie programów osłonowych, dotyczących zapłaty przez Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej za osoby korzystające ze świadczeń z pomocy społecznej opłat za odbiór odpadów komunalnych, można byłoby się zgodzić wyłącznie wówczas, gdyby istotnie zakres art. 6 k ust. 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach był tożsamy z zakresem przedmiotowym art. 110 ust. 10 u.p.s.”.

Organ podziela pogląd zaprezentowany w ww. wyroku WSA w Warszawie.

Należy zauważyć, że w powyższej sprawie, którą rozstrzygnął WSA w Warszawie, Rada Gminy przyjęła regulację, zgodnie z którą Gmina (Środowiskowy Ośrodek Pomocy Społecznej) na podstawie uchwały podjętej na podstawie art. 17 ust. 2 pkt 4 i art. 110 ust. 10 ustawy o pomocy społecznej przejęła płatność opłat za gospodarowanie odpadami za osoby spełniające kryteria z art. 8 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej i korzystające ze świadczeń Środowiskowego Ośrodka Pomocy Społecznej.

Z powyższego wynika, że regulacja zawarta w uchwale będąca przedmiotem rozpoznania przez WSA w Warszawie zawiera zapisy o przejęciu płatności tych opłat przez struktury gminy (ośrodek pomocy społecznej) a więc ingeruje w istotniejszy sposób w uiszczanie opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi, w stosunku do tego zawartego w przedmiotowej uchwale i spotkała się z akceptacją tegoż Sądu.

Podsumowując, w ocenie Organu, zaskarżona uchwała jest zgodna z prawem, z tych względów wnosi On i wywodzi jak wyżej.

Załączniki:

1. Skarga Wojewody Wielkopolskiego.
2. Uchwała Rady Miejskiej w Okonku w sprawie przekazania Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Poznaniu skargi Wojewody Wielkopolskiego na uchwałę Rady Miejskiej w Okonku w sprawie w sprawie ustanowienia wieloletniego programu osłonowego dla rodzin wielodzietnych w zakresie wsparcia w opłatach za gospodarowanie odpadami komunalnymi na lata 2014-2015.
3. Odpis odpowiedzi na skargę.

BURMISTRZ OKONKA

Mieczysław Rąpa